

COMENTARI ENTORN D'UNA EXTENSA ENTREVISTA

«Comentari d'una extensa entrevista» és el títol amb el qual encapçalo amb reflexions sorgides de la conversa que RO.DO.MA. sostingué amb l'alcalde de l'Escala, En Rafel Bruguera i Batalla, transcrita a L'ESCALENC (Novembre i Desembre 1985).

Al llarg de la conversa s'hi reflecteixen uns temes de vital importància per la nostra població. Alguns d'ells resolts, altres en tràmit de solució i uns tercers, difícils o impossibles, ni tan sols a llarg termini, segons al·ludeix l'alcalde. En resten d'altres que no sé perquè no s'esmentem en l'entrevista.

Anem per parts:

1 -L'Alcalde reconeix que, a nivell d'organització i de preparació tècnica i administrativa, l'Ajuntament de l'Escala té molt per desitjar. Afirma que en aquest sentit reben les crítiques més fortes i reconeix que es fan amb justícia.

Compara el nombre del personal de què disposa l'Ajuntament de l'Escala per solventar aquestes deficiències, amb el d'altres pobles veïns, descartant que el de l'Escala és inferior i al·legant que els altres pobles estan sotmesos a més impostos que nosaltres.

Tanmateix l'Alcalde hauria de fer un símil amb alguns pobles veïns de la mateixa condició que l'Escala i veuria com el nombre del personal de la Policia Municipal del nostre poble és superior.

De tota manera ens consola saber que l'Ajuntament de l'Escala, segons manifesta l'Alcalde, és el primer que té una eina creada per Esade (Barcelona) per al nostre Ajuntament. Esperem, doncs, que aquest instrument virtuós (micro-ordenador) supleixi amb escriu la tasca que hauria de fer l'home.

L'Alcalde qualifica l'aparell de molt important, perquè, segons manifesta, l'Ajuntament tindrà per primera vegada un estri que els permetrà de saber el diner que es gasta, perquè es gasta, on es gasta, etc., en fi, una innovació mai vista! ¿Serà quelcom prodigiós, segons sembla, entreveure's en les paraules del batlle?

2 -L'Alcalde reconeix també que l'Escala és una vila poc neta i opina que el greu problema a resoldre per afavorir la neteja és la supressió dels gossos solts. Segons ell l'única solució és «la perrera»; però lamenta que els encarregats de la recollida d'aquests animals no vinguin sovint.

Si no ho tinc mal entès, cada poble, segons la seva categoria, té el dret de servir-se de «la perrera» una, dues,... vegades fixes a l'any; però sempre que es consideri necessari pot reclamar aquest servei pagant la despesa estipulada en aquest cas. ¿Des de quasi tres anys cap aquí s'ha pagat alguna assistència extra?

3 -Quant a les properes eleccions municipals, l'alcalde opina que seria millor que l'equip que entrés a l'Ajuntament no el formessin persones noves, tal com diu que ha passat a l'actual Consistori, en què, a excepció d'ell tots els altres eren nous.

La seva opinió, segons explica, es fonamenta en l'avantatge de l'antiguitat i en voler acabar les obres començades. Amb això l'Alcalde ens dóna a entendre que els qui es presentin per primera vegada es trobaran en inferioritat de condicions en relació amb els qui han estat i són membres del Consistori i per damunt de tots, amb ell que és el més antic.

¿Hem d'entendre aquesta declaració com una prèvia campanya electoral per part de l'alcalde?

4 -Es comenta també a l'entrevista el greu problema de l'abocador d'escombraries. Malauradament aquest afer fa anys que porta de cap el Consistori escalenc; però el proppassat any fou el més crític en aquest sentit. Es remogué cel i terra per a poder abocar la brossa a Torroella de Fluvià, deixant de banda les possibles conseqüències nefastes.

Mentre l'Alcalde de l'Escala veia clar el fet d'abocar les escombraries al poble veí, en començar l'estiu, una sèrie d'esdeveniments estaven en camí de bloquejar l'assumpte.

En primer lloc, un poble tranquil es veié, de sobte, dividit entre partidaris i adversaris de l'abocador en el seu municipi.

L'Institut Altempordanès d'Estudis de la Natura (IAEDEN) estudià la possibilitat de presentar una querella per presumptes delictes ecològics als Ajuntaments de Torroella de Fluvià i l'Escala, per considerar l'abocador contrari al medi natural.

Els llocs escollits per a l'abocador suscitaren també polèmica perquè els geòlegs encarregats de fer l'estudi dels terrenys no n'acceptaren cap.

Els torroellencs no partidaris de l'abocador demanaven que es tingués en compte la recent Llei d'Espais Naturals de Catalunya, aprovada pel nostre Parlament (28.5.85).

I malgrat tot, seguien elaborant-se projectes, realitzant-se informes sanitaris, convocant-se reunions precipitades, etc.

Ara que tots aquests fets ja són història, portar la brossa a un poble veí no és ètic, segons paraules textuais de l'Alcalde. ¿És que quan pretenia abocar a Torroella el sentit de l'Ètica era un altre?. Sinó, què entén ell per ètica?

I dono per acabat el comentari, esperant que en alguna altra entrevista l'Alcalde ens pugui explicar altres qüestions que també afecten el nostre poble i ara que les ha deixades dins el tinter.

PILAR PELLICER de GISPERT
L'Escala, a 24 de Gener del 1986

ELS INDIS I ELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Els Indis d'Amèrica no coneixen la propietat privada dels mitjans de producció i de la terra. Així va ser que després de ser massacrats per l'Orda Invasora de la Cultura Europea, els que varen quedar, no essent aptes per viure dins d'horaris de botiguers, oficinistes i banquers i dins els límits de les tanques dels agricultors i altres propietaris de les terres, se'ls va tancar per llei en extensions de terra, anomenades reserves, on poguessin estar fins a la fi de la seva raça.

Evidentment en les seves reserves varen continuar amb el seu sistema de vida. Resulta que ara en aquelles terres s'han trobat vetes importants de minerals, sobre tot d'urani. L'home blanc els vol fer fora. Però, oh legalismes! com que la terra no és de ningú, és de la tribu, no es pot expropiar!

Què fer? els estan obligant a dividir la terra en lots, que s'adjudiquen a cadascú i automàticament són expropiats, tot i la seva forta oposició, sobretot de donar les muntanyes sagrades. És a dir el 1986! en plena època d'alta tecnologia, democràcia i drets humans, els indis encara tornen a ser desalotjats de les seves terres. I és que la Tecnologia, la Democràcia, els Drets humans i la llei dels Blancs, són una piconadora a la qual, per ara, no hi ha res que s'hi resisteixi.

Però no és només allà als U.S.A. on es fan i es desfan lleis, aquí a l'autònoma Catalunya, no fa molt es va aprovar pel Gran Pare Blanc de Barcelona i el seu Consell d'Ancians, una llei per protegir els anomenats Aiguamolls de l'Empordà, després d'una perllongada lluita d'uns aborígens que es varen oposar a què uns estrangers de Barcelona, amb cavalls de ferro obrissin carreteres i urbanitzessin les seves terres. Fins i tot, varen condecorar un dels aborígens amb el càrrec de Cap dels Aiguamolls i amb una paga cada mes. Però heus aquí que ara arriba un home blanc d'orient que es veu que deu ser molt amic del Gran Pare Gran de Barcelona i tot i la Llei d'Aiguamolls, aquest podrà edificar i destruir-ne una part. I els aborígens tornen a estar esvalotats, ja veuen una altra vegada amenaçades les seves terres i el Cap dels Aiguamolls els diu, per despistar-los, que no es preocupin, que encara queden els Aiguamolls de Pals per salvar, i només fa que fer conferències juntament amb Homes que Manen, per demostrar el valor dels Aiguamolls de Pals. Mentre ens estan fotes els nostres.

I heus aquí que la lluita continua, l'home blanc no para amb la seva ambició, tot i les lleis que ell mateix fa i desfà, per alguna cosa mana, el que demostra que no hi ha llei real que empari a qui no mana, perquè quan la llei no convé a qui mana en fa una altra i tot arreglat.

L'Escala, 3 gener 1986

Benjamí Bofarull